

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปากันแบบปกติซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปากันแบบปกติ
- เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปากันแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปากันกว่าแบบปกติ
- ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปปากันกว่าแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหน้าเขา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 30 คน รวมจำนวนนักเรียน 60 คน ซึ่งในแต่ละห้องเรียนจัดนักเรียนโดยคละความสามารถ แบ่งห้องเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่าง (simple random sampling) แบบจับฉลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม กลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบชิปปากัน และกลุ่มควบคุมคือกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการการจัดการเรียนรู้แบบชิปป้า แผนการการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม วัดผลหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนการสอนแบบชิปป้ากับแบบปกติ โดยการเปรียบค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ

2. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า ทั้ง 8 ทักษะคือ ทักษะการสังเกต ทักษะการวัด ทักษะการคำนวณ ทักษะการจำแนก ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมาย ข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล และทักษะการพยากรณ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ

อภิปรายผล

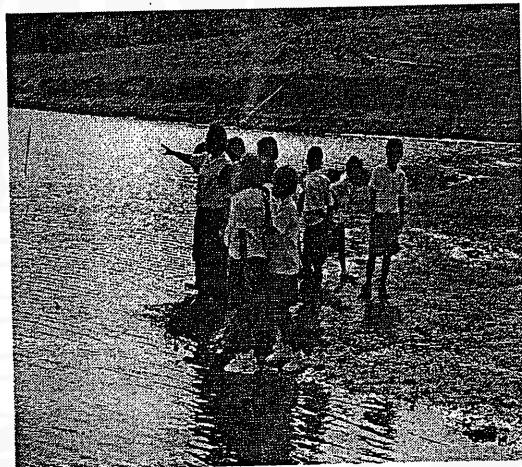
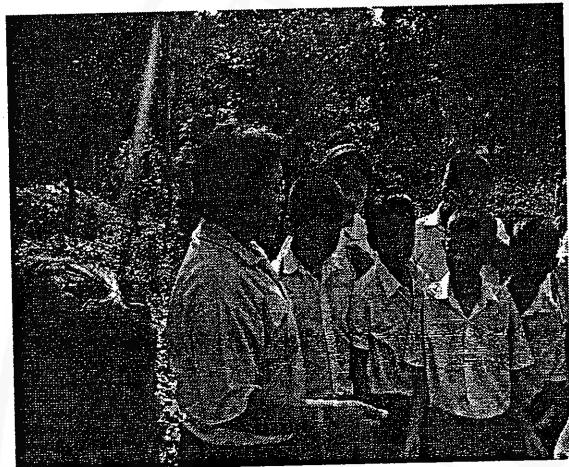
การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้ากับแบบปกติ จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมนตฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญฤทธิ์ แซ่ล้อ (2545, หน้า 101) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียน

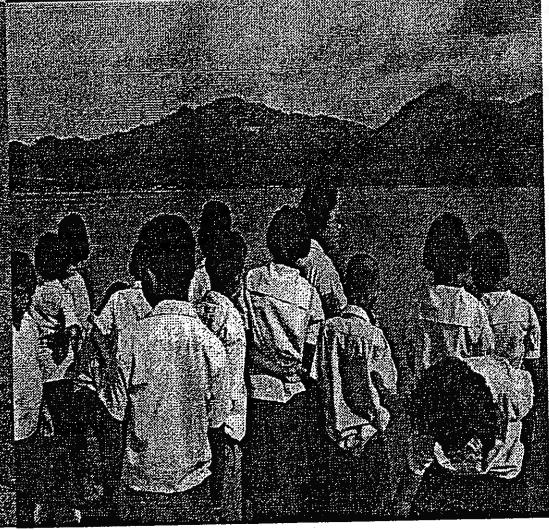
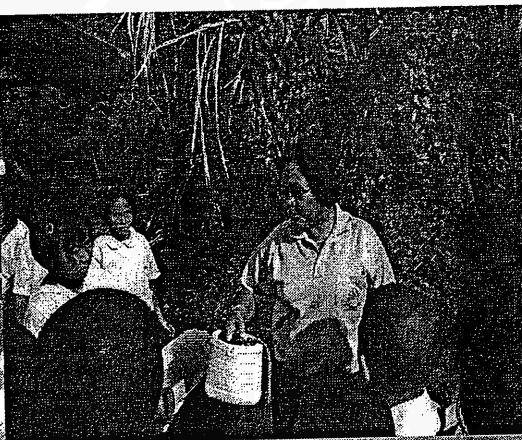
การสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป้าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปป้าผลการวิจัยพบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป้าติดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์ หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป้าติดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป้าติดสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับน้ำทิพย์ พรมชัย (2547, หน้า 69 – 70) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโน้มเดลชิปป้าสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโน้มเดลชิปป้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโน้มเดลชิปป้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโน้มเดลชิปป้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโน้มเดลชิปป้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับทิศนา แรมมณี (2542 หน้า 2 – 30) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบชิปป้า (CIPPA) เป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความใจอ่อนุกพันกับสิ่งที่ทำ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้า ใช้หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาและมีส่วนร่วมในการเรียนทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งมีขั้นตอนการสอนเริ่มจากขั้นที่ 1

ขั้นตอนความรู้เดิม ซึ่งเป็นขั้นตอนตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนหรือเตรียมในสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและพยายามแสวงหาคำตอบของข้อสงสัยเหล่านั้นจนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาข้อมูลสร้างความรู้ด้วยตนเอง ขั้นนี้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และยังมีโอกาสฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปพร้อมๆ กับการเรียนเนื้อหาอีกด้วย ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด หลังจากที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้แล้วได้นำมาร่วมกันอภิปรายภายในกลุ่ม ขั้นที่ 5 ขั้นจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นสรุปว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง ขั้นที่ 6 ขั้นนำเสนอผลงาน ขั้นนี้แต่ละกลุ่มจะนำเสนอผลงานของตนเองในรูปแบบต่างๆ เช่น ใบงาน แผนผังความคิด หนังสือเล่มเด็ก เป็นต้น ขั้นที่ 7 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะ ขั้นที่ 1 ขั้นตอนความรู้เดิม ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้สื่อและการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับบุคคลประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเตรียมรับความรู้ใหม่ เช่นการสนทนากิจกรรม การซักถาม การเล่าประสบการณ์ที่ผ่านมา การคุกapatประกอบการศึกษา การชมวิดีทัศน์ การร่วมกันร้องเพลง การแข่งขันการตอบปัญหา เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถต่างๆ เช่น การสังเกต การพูดโต้ตอบ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย บรรยายกาศ ในห้องเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความสนใจที่อยากรู้เรียนมาก ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ในขั้นนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนจัดกลุ่มอย่างง่ายโดยการเลือกนักเรียนที่เรียนเก่งออกมาก่อน แล้วให้นักเรียนที่เหลือเลือกที่จะอยู่กับนักเรียนที่เรียนเก่งกลุ่มใดก็ได้ โดยเฉลี่ยกลุ่มละ 5-6 คน ซึ่งบางครั้งอาจจะได้กลุ่มเดิมแต่บางครั้งจะให้ได้กลุ่มใหม่ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความรัก สามัคคี และร่วมกันแสวงหาความรู้ใหม่จากใบงานหรือจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะรับรู้เรื่องใหม่ๆ ที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นนี้ผู้เรียนได้นำขั้นตอนของการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เช่นการสังเกต การจำแนก การวัด การลงความเห็นจากข้อมูล เป็นต้น เช่นกิจกรรมที่ครูให้นักเรียนไปสำรวจแล่งนำกลับบ้าน นักเรียนจะได้ฝึกทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัด ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล เป็นต้น ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ทำการทดลอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหากันข้อมูลร่วมกัน มีการจัดกระทำกับข้อมูลอย่าง

เป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้บทบาทของตนเองในการทำงานร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสังคม อารมณ์ สติปัญญา และบางกิจกรรมผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่นการไปศึกษาสถานที่

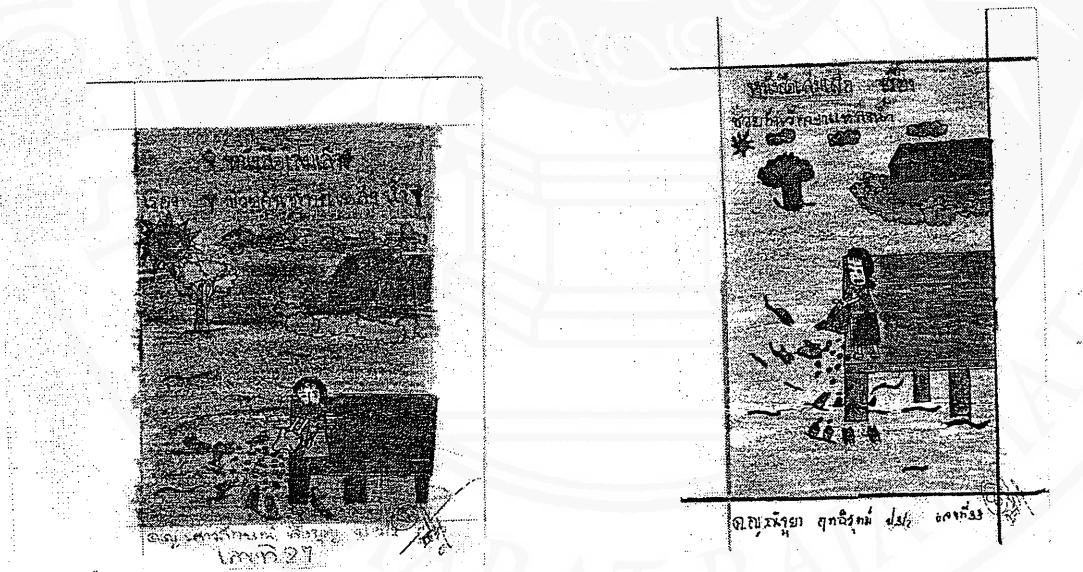
การไปสำรวจแหล่งน้ำต่างๆ ใกล้โรงเรียน เช่น บ่อน้ำร้อนคลองคินແดง อ่างเก็บน้ำคลองคินແดง

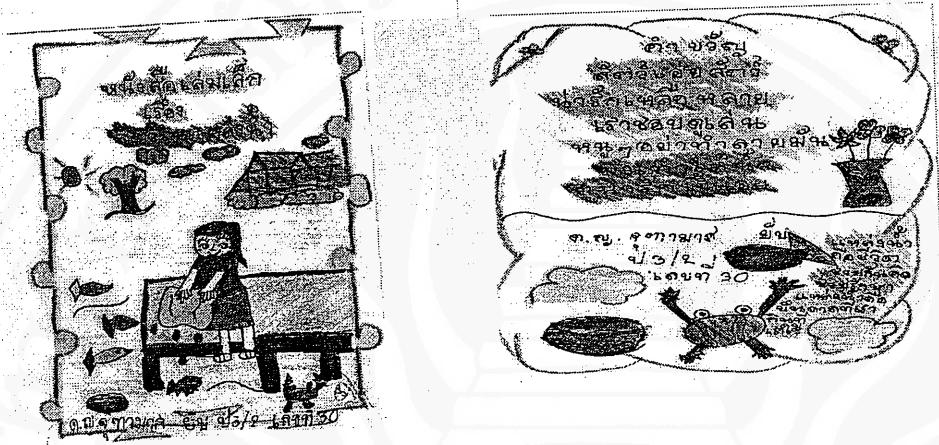

หรือการไปเก็บตัวอย่างน้ำจากแหล่งต่างๆ ที่มีอยู่ใกล้บ้านของนักเรียน เหล่านี้เป็นต้น จะเห็นได้ว่า กิจกรรมเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้พบปะกับบุคคลอื่นซึ่งทำให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ จาก บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในท้องถิ่น ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาชัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง และผู้อื่น ได้ ประโยชน์จากการความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานของ ตนเองภาษาไทยกลุ่ม

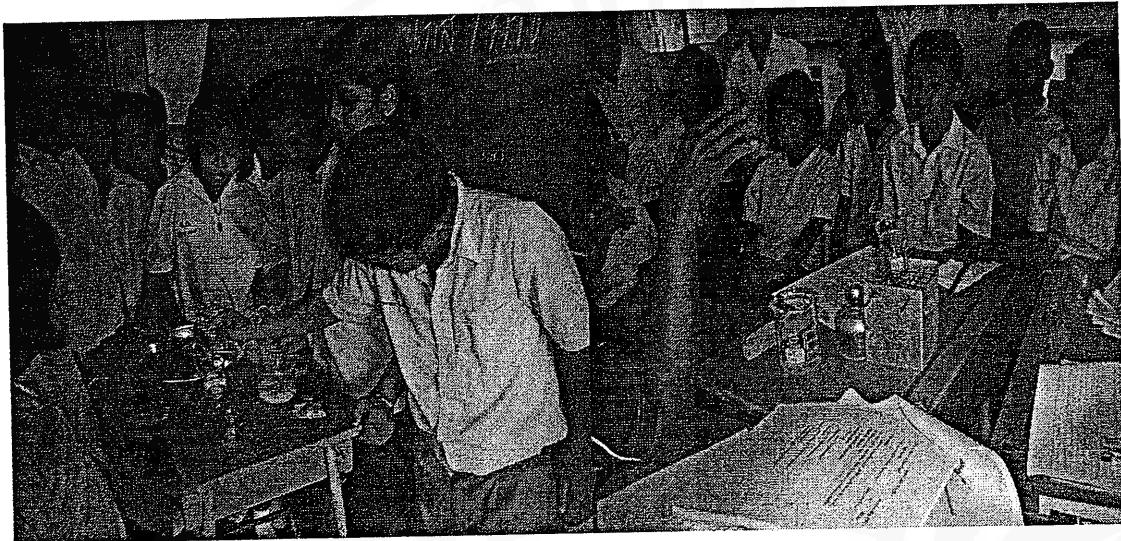
และร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการคัดเลือกผลงานของทุกคนภายในกลุ่มเพื่อนำเสนอเป็นผลงานของกลุ่มนักเรียน และในขั้นนี้ผู้เรียนได้นำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ได้อย่างหลากหลาย และในขั้นนี้จะสังเกตเห็นว่าผู้เรียนจะกล้าแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้นำเสนอผลงานทั้งของตนเองและของกลุ่ม ได้แสดงออกทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม คือสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาข้อมูล ข้อเท็จจริง และการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เช่น การสังเกต การจำแนก การคำนวณ การวัด การลงความเห็นจากข้อมูล มาใช้ในการสรุปข้อมูล ต่างๆ เพื่อนำเสนอในขั้นต่อไป ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ และการแสดงผลงาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียน มีความตื่นตัวร้อนแรงมากอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ร่วมกันนำผลงานของกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน ได้มีโอกาสสัมภาระห์ผลงานของแต่ละกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมความรัก ความสามัคคี มีความภาคภูมิใจกับผลงานของตนเอง รู้จักชื่นชมผลงานของผู้อื่น และมีใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นที่ติดตามผลงานของแต่ละกลุ่ม และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันทั้งต่อตนเองและผู้อื่น และจาก การที่ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนเรื่อง น้ำและอากาศบนโลก พบร่วมกับผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เช่น ในการใช้น้ำอย่างประหยัด การตักเตือนเพื่อฯ ให้ปิดก๊อกน้ำ ให้สันติ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้ เช่น การนำความรู้ที่ได้ไปทำหนังสือ เล่นเด็ก

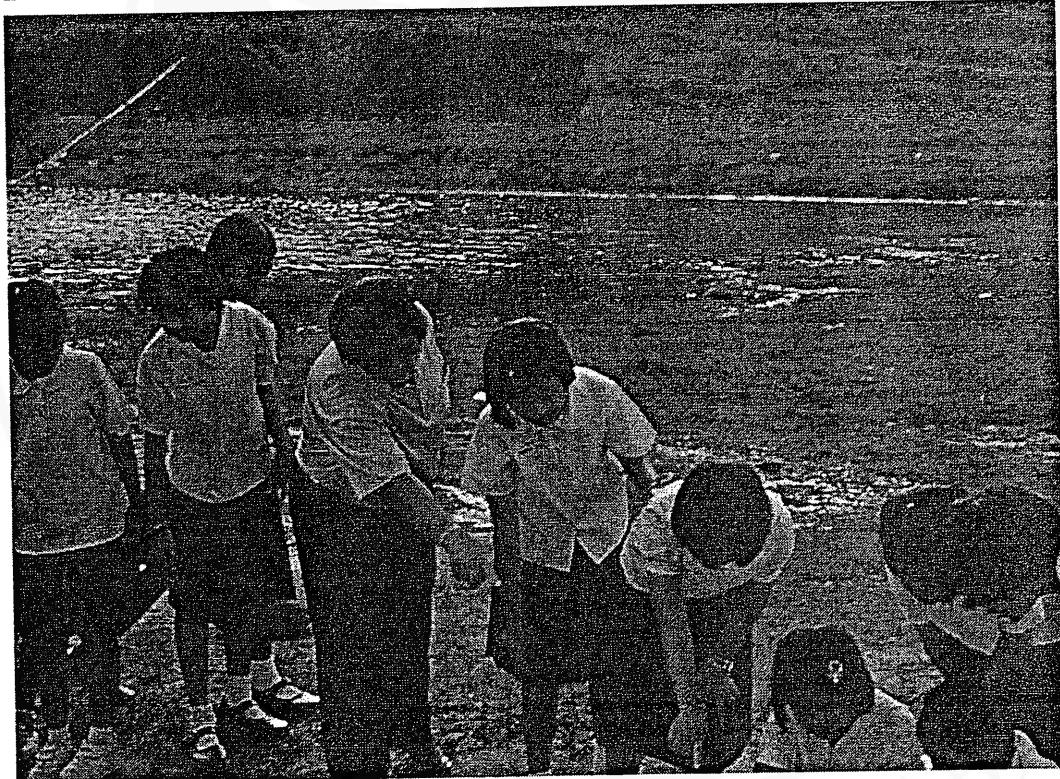
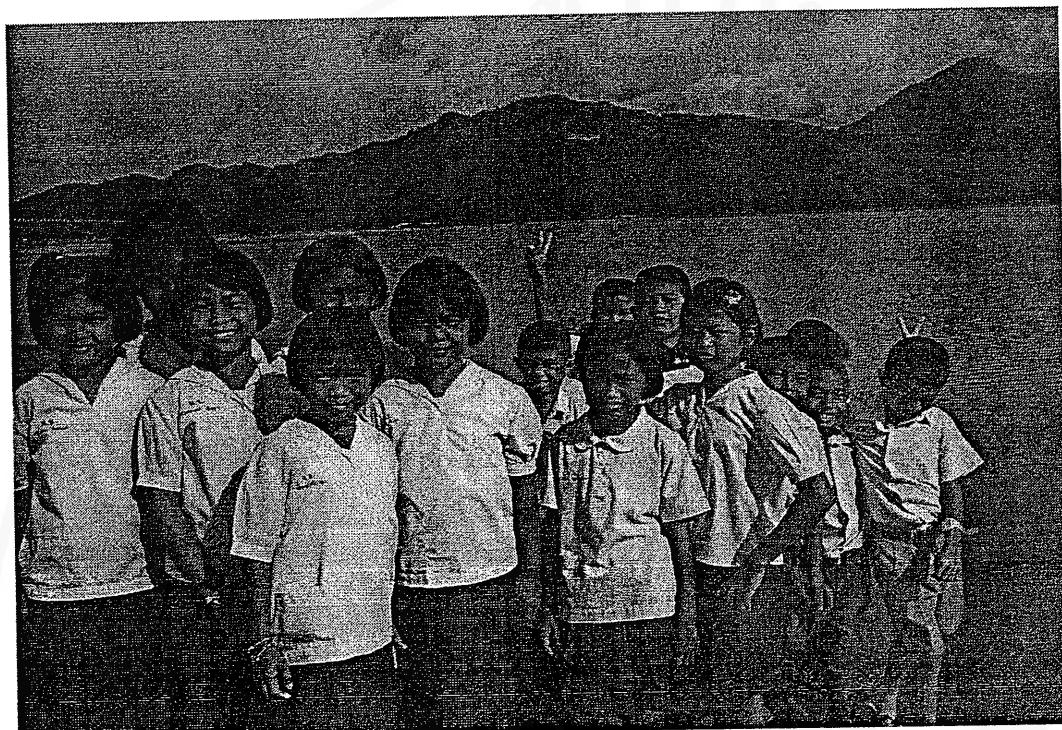

การเขียนคำขวัญรณรงค์การใช้น้ำอย่างประหยัด จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชิปป้าทำทุกขั้นตอนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสิทธิภาพในการรับรู้และมีการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา และจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชิปป้าจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ

2. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบซึ่งปานกลางกว่าแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับซึ่งสอดคล้องกับพ. เลขา ไฟบูลย์ (2341, หน้า 14) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ และฝึกฝนความคิดอย่างเป็นระบบในการสำรวจ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เช่น ฝึกการสังเกต การบันทึกข้อมูล การตั้งสมมุติฐาน และการทำการทดลอง เป็นต้นและสอดคล้องกับวรรณพิพารอตแรงคำ และพินพันธ์ เดชะคุปต์ (2542, หน้า 3) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นทักษะทางสถิติปัญญาหรือทักษะการคิดที่นักวิทยาศาสตร์และผู้นำวิธีการทางวิทยาศาสตร์นำมาแก้ปัญหา ใช้ในการศึกษาด้านกว่า สิ่งเสาะหาความรู้ และแก้ปัญหาต่างๆ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญยามาศ ทองหล่อ (2547, หน้า 70) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ต่างกันผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้รับการฝึกกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่องมีโอกาสได้ทดลองด้วยตัวเอง

มีผลทำให้ทักษะกระบวนการสูงขึ้น ทั้งนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยตนเอง มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการคิด ในการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้า ซึ่งในการสร้างความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด ควบคู่ไปกับการเรียนเนื้อหา ทำให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างสม่ำเสมอจนทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ นอกจากนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการสร้างความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้า จะมีทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล มากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะว่าทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนชั้นปฐมศึกษามากกว่าทักษะอื่นๆ และนอกจากนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้า ยังได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ในลักษณะของ การทำงานกลุ่ม ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่นออกสำรวจแหล่งน้ำในท้องถิ่น การวัดอุณหภูมิของอากาศ การทำการทดลองต่างๆ สามารถใช้แหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลายที่มีอยู่ในท้องถิ่น ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

สนับสนานกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน สังเกตได้จากการที่ผู้เรียนได้ความครุ่นซึ่งกันและกัน แล้วหันหน้าไปฟังคนอื่นๆ ให้ฟังอย่างลึกซึ้ง ให้สืบค้นมา และในขณะที่ทำการทดลองนักเรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้

ผู้เรียนได้ใช้ประสาทในการรับรู้และตื่นตัวตลอดเวลา ดังนั้น จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบชิปป้าสูงกว่าแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปป้า เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการศึกษาค้นคว้ารวมรวมข้อมูลสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นักเรียนอาจไม่คุ้นเคยกับการเรียนในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การค้นคว้าหาความรู้ การทำงานกลุ่ม การสร้างความรู้ด้วยตนเอง และการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักการ ขั้นตอนการสอนเป็นอย่างดี สามารถที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น มีความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน ควบคุมเวลาและการตั้งคำถามที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปป้าต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเฉพาะขั้นที่ 2 การสร้างความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูล หรือทำการทดลองเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันบางคนคิดได้เร็ว บางคนคิดได้ช้า บางคนทำงานได้เร็ว บางคนทำงานได้ช้าหรือบางคนคิด บางคนไม่คิด ดังนั้นครูจึงควรซึ่งแนะนำทางในการหาคำตอบแทนการเร่งค่าตอบที่เกิดจาก การเรียนรู้หรือครูเป็นผู้บอกรับค่าตอบของ

1.3 การนำเสนอและการชี้ช่องผลงาน ควรมีการนำเสนอผลงานในหลายรูปแบบ เช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การจัดป้ายนิเทศ การจัดการประกวดผลงาน และที่สำคัญควรให้ทุกกลุ่มได้นำเสนอผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการเรียนเป็นการเสริมแรงอีกทางหนึ่ง

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบชิปป้ากับแบบปกติกับประชากรกลุ่มอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้การสอนแบบชิปป้ากับการสอนแบบอื่นๆ